

אמר להן רבי שמעון: יקרבו זה בזה!

אמרו לו [רבי מאיר]: בשלמא לדידי, שאמרתי שכפרתן שוה, יקרבו זה בזה. אבל לדידך, הואיל ואין כפרתן שוה, שלדברך שעיר ראש חודש מכפר רק על טהור שאכל בשר קודש ואינו מכפר על טמא שאכל בשר קודש או נכנס למקדש, האיך קרבין זה בזה?! כיצד יקרבו שער יום הכיפורים בראש חודש? והרי כשהופרש השעיר הזה, הוא הופרש לכפרה אחרת מזו שהוא קרב עתה לכפר עליה?

אמר להם רבי שמעון: כולן באין לכפר על טומאת מקדש וקדשיו, ולכן אין זה משנה לאיזה אופן של כפרה הוא הופרש, ואפשר להקריב את של זה בזה.

רבי שמעון בן יהודה אומר משמו של רבי שמעון, כך אמר רבי שמעון, וכך הוא נחלק עם חכמים:

שעירי ראשי חדשים — מכפרים על הטהור שאכל את הטמא.

מוסף עליהן שעירים של רגלים, שמכפרין על טהור שאכל את הטמא, ועל שאין בה ידיעה לא בתחילה ולא בסוף.

מוסף עליהן שעיר החיצון של יום הכיפורים, שהוא מכפר על הטהור שאכל את הטמא, ועל שאין בה ידיעה לא בתחילה ולא בסוף, ועל שאין בה ידיעה בתחילה אבל יש לה ידיעה בסוף.

ב-ב — על הטהור שאכל את בשר הקודש הטמא, שאינו חייב קרבן יחיד [כי אין חיוב כרת על אכילתו במזיד] ובכל זאת הוא זקוק לכפרה, ושעיר ראש חודש הוא כפרתו.

רבי מאיר אומר: כל השעירין, להוציא שעיר הפנימי, כפרתן שוה. שכולם מכפרים על טומאת מקדש וקדשיו בכל האופנים, בין אם היתה ידיעה רק בסוף, בין אם לא היתה ידיעה כלל, ובין טהור שאכל בשר קודש. חוץ ממי שידע בתחילה ולא נודע לו בסוף, שעליו מכפר השעיר הפנימי בלבד.

ועתה חוזרת המשנה ומביאה שוב את דעתו של רבי שמעון, כדי לבאר את דעתו ואת דעת החולקים עליו:

היה רבי שמעון אומר: שעירי ראשי החדשים מכפרין על הטהור שאכל את בשר הקודש הטמא. ושל רגלים מכפרין על טומאה שאין בה ידיעה כלל, לא בתחילה ולא בסוף. והשעיר החיצון של יום הכיפורים מכפר על טומאה שאין בה ידיעה בתחילה, אבל יש בה ידיעה בסוף. [ואילו השעיר הפנימי מכפר על שיש בה ידיעה בתחילה אבל אין בה בסוף].

אמרו לו חכמים לרבי שמעון: מהו שיקרבו זה בזה? (1) כגון: השעיר החיצון של יום הכיפורים, אם אבד, והקריבו שעיר אחר במקומו, ולאחר מכן נמצא השעיר האובד, האם ניתן להקריבו ברגלים או בראש חודש ולכפר בו על הזקוקים לכפרה המיוחדת שמכפרים שעירי הרגלים ושעירי ראש חודש?

1. התוספות [לקמן י א] מדייקים שלא היה ספק בכך שאפשר להקריב של רגל זה ברגל